Dinsdag, 21 April 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3580

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel f. 1.50 per maand [Aruba f. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russische vorderingen aan het Centrale- en Leningradfronten.

Laval geeft uiteenzetting van zijn politiek; noemt oorlogsverklaring aan Duitsland een misdaad.

Verwoede slag rond Yenangyaung.

MACARTHUR TREFT VOORBEREIDINGEN VOOR HET OFFENSIEF.

Generaal MacArthurs nieuwe Hoofdcommando in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, begon plannen te vormen in voorbereiding voor een offensief. Als een eerste stap confereerde Premier Curtin met MacArthur en de Geallieerde Hoofden van diensten over een „hoogst confidenteel" onderwerp.

Onder hen, die de conferentie bijwoonden, bevonden zich Generaal Sir Thomas Blamey, de Australische Commandant der Geallieerde landstrijdkrachten, en Majoor Generaal Richard Sutherland, Noordamerikaan, die waarschijnlijk MacArthurs Stafhoofd zal zijn. De conferentie duurde 3 uren. Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse leger in Australië, (AP) 20.4).

JAPS BESPREKEN DE AANVAL.

De radio van Tokio zeide, dat een vergadering van de Vice Ministers de schade besprak, welke door de luchtaanval was veroorzaakt en maatregelen om de „ongegronde geruchten" na het bombardement tegen te gaan. (Londen, (AP) 20.4).

JAPANSE PLICHTSVERZAKERS VOOR DE KRIJGSRAAD.

Een radioluisteraar van de „Daily Mail" hoorde een bekendmaking van Radio Tokio, volgens welke de luchtwaarnemers, die nalieten de Japanse luchtmacht op tijd te waarschuwen voor de krijgsraad zullen moeten verschijnen. (Londen, (AP) 20.4).

GENERAAL MARSHALL EN HARRY HOPKINS BRENGEN VERSLAG UIT.

Generaal George Marshall, Stafhoofd van het leger, en Harry Hopkins Steunverlenings-Administrateur, brachten verslag uit aan President Roosevelt in het Witte Huis over hun oorlogs-conferenties in Groot Britannië. Bij de lunch waren zij de gast van den President tezamen met John Winant, den Noordamerikaansen Ambassadeur in Groot Britannië. Marshall en Hopkins arriveerden per vliegtuig uit Noord-Ierland. (Washington, (AP) 20.4).

REDE VAN PIERRE LAVAL.

In een redevoering, waarin hij om steun verzocht, zeide Pierre Laval, het nieuwe Hoofd van de Franse Regering, het volgende: „Ik heb in mijn publieke leven moeilijke ogenblikken gekend, waarin de Franse staat in gevaar verkeerde. Het is altijd op zulke tijden, dat ik aan het bewind kom.

En toch, herinnert gij u — in 1936 toen ik de Regering moest verlaten, liet ik Frankrijk sterk en gerespecteerd door allen. Zijn stem klonk in de wereld, als die van een sterk en vredelievend land. 3 Jaren waren voldoende voor het gebrek aan bevattingsvermogen van anderen en het verraad van enkelen om dit te veranderen. Er bleef nog een misdaad over, die moest worden gepleegd, om de oorlog te verklaren."

Na zichzelf vrijgesproken te hebben van alle schuld voor de huidige toestand van Frankrijk, deed Laval de eerste gereserveerde belofte van de nieuwe Regering: „De Regering zal haar plicht doen om uw lijden te verzachten." Hij ging voort met uit te leggen: „Gij kent onze moeilijkheden; zij zijn ontelbaar. Door de omstandigheden is de voedselvoorziening natuurlijk moeilijk. De Regering kan niet verkondigen, dat gij morgen alles terug zult hebben, maar zal niets nalaten opdat eenieder tot de meest armoedigen, zich kan voeden en kleden."

In verband hiermede zeide hij tot de landbouwers: „Elke keer als wij dit kunnen doen zonder risico voor het land zullen wij het uiterste doen om u de vrijheid terug te geven, waaraan gij zo rechtmatig en hecht verbonden zijt. Doch gij zult begrijpen, dat in deze buitengewone omstandigheden de vrijheid gebonden is aan onvermijdelijke grenzen, die — gelijk wij allen voelen — van tijdelijke aard zullen zijn."

Laval richtte zich met een enkele zin tot de arbeiders. Hierin waarschuwde hij, dat „het Bolsjewisme voor de werkende mannen van Frankrijk slechts verdrukking en armoede zal kunnen brengen gelijk het deed voor de massa van het Russische volk." In plaats daarvan beloofde hij, dat in het „nieuwe Europa overal het socialisme zal zijn gevestigd."

Laval begon de passage, waarin hij handelde over de samenwerking: „En nu ben ik gekomen aan de verklaring, die gij van mij verwacht hebt, omdat mijn terugkeer naar de macht een betekenis heeft, die geen van u ontgaan is. Gedurende lange tijd, sedert ik in het publieke leven kwam, heb ik altijd verklaard, dat een toenadering tussen Frankrijk en Duitsland de conditie was voor een vrede in Europa. Als een obsessie heb ik altijd bij elke gelegenheid een entente gezocht, welke een einde zou maken aan de tragische misvattingen, die in het verleden maar al te dikwijls twee grote volken tegen elkaar hebben opgezet."

Na een lange passage, waarin hij Duitslands zijde in de oorlog tegen de Sovjets steunde als een reden te meer voor de samenwerking, ging hij voort de Fransen te waarschuwen tegen het luisteren naar „buitenlandse propaganda" tegen zijn politiek.

Hij zeide: „In het verleden heb ik mij nooit laten onderwerpen door enige buitenlandse invloeden en dit is een uitleg voor de ontketende woede, waaraan ik zo dikwijls en bovenal in Engeland was blootgesteld — tegen mijn politiek en mijn persoon. Deze was vooral merkbaar, toen ik met Italië gronden zocht voor een politiek ten opzichte van de Middellandse Zee. Geen bedreiging zal mij ervan weerhouden een entente en verzoening met Duitsland te zoeken, omdat die politiek mij wordt ingegeven door de uitsluitende zorg voor Frankrijk, welks hoogste belang altijd mijn enige leiddraad is geweest, nog is en zal zijn.

Begrijp daarom, dat al deze buitenlandse propaganda gevoerd wordt om u de waarheid te onthouden. Die campagnes hebben ons land veel schade gedaan, omdat zij vele Fransen in onwetendheid hielden over de feiten. Ik waarschuw u van nu af aan te waken tegen al deze kwaad doende geruchten, die de indruk wensen te wekken, dat deze politiek slechts verwezenlijkt kan worden ten koste van offers, waar ik niet van weet, en ten koste van vernedering, waar ik evenmin van weet".

Betreffende de samenwerking vroeg hij: „Denkt gij, dat enige andere politiek mogelijk is? Kunt gij andere zien, welke ons zal toestaan onze gevangenen te verdedigen, onze lasten te verlichten en onze ketenen losser te maken?"

Laval deed een beroep op de „Fransen van ons Imperium. Allen, die hedenavond naar mij luisteren in Afrika, in Azië, in de eilanden van de Stille Oceanen, in die landen van Amerika, waar het kolonisatievermogen van ons ras zich getoond heeft". Hieraan voegde hij toe: „Uitgeweken Fransen, die hun land hebben verzaakt met behulp van buitenlandse hulp hebben niet geaarzeld zich in sommige onzer landen te vestigen; tot U die deze bewonen en verbonden zijt gebleven met Frankrijk zeg ik: Wij verlaten U niet; Gij zult Frans blijven".

Mijn gedachten richten zich in het biezonder tot U, die zijt aangevallen door een vroegeren Geallieerde (Groot Britannië), even bitter tegen onze gebieden als hij zich onbekwaam heeft getoond die van zichzelf te verdedigen.

Na ons in de oorlog te hebben gedreven, na ons in het gevecht in de steek te hebben gelaten, heeft hij gepoogd onze vloot te vernielen. Hij heeft onze matrozen vermoord en onze bevolking doen verhongeren. Vandaag keren zijn vliegtuigen terug naar de luchten van Frankrijk, welk hij verlaten heeft in het ogenblik van gevaar om de vernieling van onze woningen te voltooien, die door de slag gespaard zijn gebleven.

Fransen, alles wat ik U zeg, ik kan het raden, zou een oppervlakkige gereserveerdheid bij enkelen kunnen veroorzaken, doch Gij gevoelt de waarheid ervan in het diepste van Uw hart".

De rede eindigde met de woorden: „Ik vraag U de betekenis van deze arbeid te begrijpen om mijn pogingen te steunen. Indien Gij dat doet zal Frankrijk herboren worden in dat nieuwe Europa en — na een tijd die wij zelf kunnen verkorten door ons werk en ons geloof — zullen wij allen in staat zijn tezamen trots te zijn op ons land" (Vichy, (AP) 20.4).

NOG 30 FRANSE GIJZELAARS GEËXECUTEERD.

De Duitse autoriteiten in Rouen gaven opdracht, dat 30 gijzelaars worden geëxecuteerd als repressaille voor de bombardementen van een Duitse troepentrein, waarbij een groot aantal soldaten werd gedood. Nog 80 gijzelaars zullen worden doodgeschoten, indien de terroristen niet voor 23 April worden gevat.

Bovendien zullen nog duizend andere „Communisten, Joden en sympathizeerders" worden gedeporteerd naar Oost-Europa.

De Duitsers maakten tevens bekend, dat van nu af aan een aantal Franse burgers gedwongen zal worden de Duitse troepen te vergezellen op alle troepentreinen, teneinde de veiligheid van laatstgenoemden te verzekeren.

De bekendmaking gaf ook opdracht tot het sluiten van alle publieke plaatsen en verbood sportwedstrijden in het Calvados Departement. Tevens werd een nachtverbod ingesteld, dat ingaat om 19.30 uur en eindigt om 6 uur. Tegelijkertijd maakten de Duitse autoriteiten bekend, dat een aanval heeft plaats gevonden op een militaire garage (Vichy, (AP) 20.4).

DUITSE TELEFOONLIJNEN DOORGESNEDEN.

De nazie militaire autoriteiten in Brussel maakten bekend, dat de telefoonlijnen van het Duitse leger evenals enkele burgerlijnen zijn doorgesneden.

De bekendmaking waarschuwde, dat de daders door een militaire rechtbank zullen worden berecht voor sabotage van „elke stoornis, welke wordt veroorzaakt aan de telefoonverbindingen van het Duitse leger." (Vichy, (AP) 20.4).

QUISLING STELT ULTIMATUM AAN ONDERWIJZERS.

Berichten uit Stockholm deelden mede, dat Quisling een nieuw ultimatum heeft gezonden aan opstandige onderwijzers om hun posten te hervatten vóór 1 Mei.

Zij kregen te horen, dat, indien zij zouden weigeren, zij in de toekomst geen enkele staatspositie zouden mogen bekleden. (Bern, (AP) 20.4).

HULL AAN HET WERK TERUG.

Staatssecretaris Cordell Hull keerde naar zijn bureau terug na een vacantie van verschillende weken in Florida volgende op een lichte ziekte (Washington, (AP) 20.4).

GROTE MANOEUVRES IN PANAMA.

Chandler Diehl seint van het Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse leger in Panama:

De grootste veldmanoeuvres in Panama sedert het begin van de oorlog eindigden met het theoretische terugslaan van een invaderend „geel leger", dat tactieken toepaste, gelijk de Japanners gebruikten bij hun veroveringen in de Stille Oceaan.

Duizenden manschappen van de mobiele strijdmacht van het Noordamerikaanse leger in Panama, tezamen met het luchtcorps en marine-detachementen, namen deel aan de operaties, die plaats hadden in de dichte wouden en langs de ruwe kusten als een nieuwe maatregel in het versterken der defensies van deze belangrijke zone. Niettegenstaande de numerieke meerderheid en het voordeel van opereren van verschillende landingspunten uit binnen 30 tot 80 mijl van het Kanaal zelf, slaagden de „gelen" er niet in door te dringen naar de Kanaalzone in een actie van 4 dagen, waarbij nachtelijke aanvallen, infiltratietactieken, geforceerde marsen en landingen met aanvalsvaartuigen in de achterhoede van de „blauwe" verdedigers werden uitgevoerd.

Een „geel" infanterie-bataljon reisde 50 mijl in twee opeenvolgende nachten. Lange marsen werden gemaakt, waarbij herhaaldelijk gebruik werd gemaakt van kapmessen om een kronkelend pad te maken over bergen en door wouden, alles zonder resultaat. De strijdmacht werd waargenomen door „blauwe" woud-pelotons en in theorie in stukken gesneden, terwijl zij voortworstelden.

Alle soorten uitrustingen werden in de strijd geworpen, waarvoor het Commando van Luitenant Generaal Frank Andrews plannen beraamd had met de uitdrukkelijke bedoeling een methode te ontwikkelen voor het „tegengaan en verslaan van de invaderende strijdmacht, welke tactieken toepaste, die door de Japanners gebruikt werden in het Verre Oosten".

De correspondenten, die toestemming kregen om het veld in te rukken met de troepen, zagen volledig uitgeruste infanteristen vuren door de dichte tropische plantengroei en over rotsachtige woestenijen. Zij zagen processie na processie van gemechaniseerde cavalerie en artillerie, evenals de gemotoriseerde infanterie gebruik maken van de bestaande wegen en paden. Er waren zware kanonnen, lichte kanonnen en anti-tankkanonnen, die alle gecamoufleerd waren met het gebladerte van het woud.

De troepen zijn thans terug naar hun normale bezigheden, doch de officieren bestuderen nog de resultaten van de lessen, die uit de manoeuvres geleerd zijn en waarvan vele zo waardevol geacht worden, dat zij niet mogen worden gepubliceerd.

Vele der resultaten spreken echter voor zichzelf, vooral het feit, dat de Panamese mobiele strijdmacht bewezen heeft gehard te zijn voor zulk een strenge beproeving in de wouden en thans meer dan ooit bekend is met de wijde sector van het terrein, dat eens misschien in een werkelijk gevecht zal moeten worden verdedigd. (Panama, (AP) 20.4).

Het nieuws van vandaag.

Hitler-vriend Pierre Laval, de nieuwe bewindsman van Vichy, heeft een redevoering gehouden, waarin hij te kennen gaf, welke politiek hij zal gaan volgen. Alvast noemde Laval de Franse oorlogsverklaring aan Duitsland een „misdaad" en beweerde hij, dat Groot Britannië „na ons in de strijd in de steek te hebben gelaten, ons thans als een vijand behandelt". Laval was tenslotte van mening, dat de toenadering tussen Frankrijk en Duitsland de voorwaarde is voor een vrede in Europa". Wie maar enigszins nadenkt, ziet, hoe onzinnig deze beweringen zijn van den man, die in zijn eigen land als geen ander gehaat wordt (blz. 1).

Terwijl Laval zich klaar maakt om Frankrijk nog meer aan Duitsland te binden, vermoorden de nazies nog meer gijzelaars en deporteren zij duizenden Fransen naar Oost Europa om er te zwoegen tot zij er dood bij neervallen (blz. 1). En als bewijs hoe de Duitsers zich in de bezette gebieden op hun „gemak" gevoelen, maakten zij bekend, dat van nu af aan burgers gedwongen zullen worden in de treinen met Duitse, soldaten mee te rijden, om te voorkomen dat de treinen door terroristen zullen worden vernield (blz. 1).

In Rusland hebben de nazies te kampen tegen de energieke aanvallen van de Russen en tegen de modder. Maar zij voeren steeds meer nieuwe reserves aan en doen steeds meer tegenaanvallen. Bij Smolensk schijnt een Russische colonne uit het Noord-Oosten de stad genaderd te zijn tot binnen een afstand van 18 mijl. De grote Sovjet-kanonnen worden nu aangevoerd om de nazies hier te beschieten (blz. 3).

Een tegenaanval van Chinezen en Britten in Birma had ook enig succes, vooral door het krachtige optreden van de Chinese troepen onder den Noordamerikaansen Generaal Joseph Stillwell. Bovendien schijnt de Raf aan dit front ook actiever te worden en worden de Japanse bases en troepenconcentraties aangevallen (blz. 1).

Weer had Japan luchtalarm, doch er hadden geen aanvallen plaats. Zijn het misschien vliegtuigen, die van de Noordamerikaanse vliegdekschepen opstijgen? Tot nu toe werd namelijk nog niet bekend van waar de vliegtuigen kwamen, die de Japanse steden op Zaterdag aanvielen. Van Amerikaanse zijde meent men, dat de toestellen van vliegdekschepen opstegen en na de aanval doorvlogen naar China (blz. 1).

GROTE AANTALLEN VLIEGTUIGEN IN AUSTRALIË.

De Australische minister van Luchtvaart Arthur Drakeford deelde aan de pers mede, dat het „opwekkend nieuws is, dat grote aantallen van de laatste Noordamerikaanse vliegtuigen zullen worden gevoegd bij de aanvalskrachten" van de Australische luchtmacht. Hieraan voegde hij toe: „Australië's stootkracht in de lucht neemt gestadig toe." (Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Australië, (AP) 20.4).

COMMUNIQUÉ VAN BIRMA.

Het Britse Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Chinese en Britse strijdkrachten op Zondag de strijd voortzetten in het gebied van Pinchaung aan het Birma front. Het communiqué zeide: „De gevechten werden gisteren voortgezet in het gebied van Pinchaung, waar Chinese strijdkrachten ook in actie waren. Verder naar het Westen was de situatie kalm. Een aanval werd door onze troepen gedaan op de rechterflank van den vijand. De Royal Airforce viel met succes Alamyo aan en de Amerikaanse vrijwilligers-groep meldde de vernietiging van 1 gevechtsvliegtuig en 1 verkenningstoestel boven een ander vliegveld zonder verlies voor zichzelf" (Londen, (AP) 20.4).

40 JAPANSE VLIEGTUIGEN VERNIELD.

Geallieerde vliegers rapporteerden, dat zij door tropische regenstormen vlogen en 40 Japanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen op de grond vernield hebben bij twee aanvallen op Rabaul gedurende het weekeinde. Tonnen van brisant-bommen zouden zijn geworpen op het vliegveld Lakunai bij de aanval op Zaterdag, waarbij 4 Japanse marine-gevechtsvliegtuigen door voltreffers werden getroffen en vele andere werden vernield. Gemeerde vliegboten werden in brand gezet door een nieuwe golf van aanvallende vliegtuigen. Bij de hevige aanval van Zondag werd op zijn minst 1 Japans schip in de haven van Rabaul beschadigd. (Melbourne, (AP) 20.4).

TEGENAANVAL VAN GEALLIEERDEN IN BIRMA.

Drew Middleton seint uit Londen: Britse tanks gingen de Chinese infanterie vooraf in een regelrechte aanval op de Japanse positie te Yenangyaung en andere Britse troepen hamerden aan de flank van de Japanse strijdkrachten langs de Irrawaddy, terwijl de Geallieerden snel handelden om een eind te maken aan de grootste vijandelijke bedreiging in Birma.

De aanvallen, die in de namiddag te Londen onthuld werden, merkten de opening van een beperkt tegenoffensief om de kansen teniet te doen van een Japanse doorbraak langs de rivier en het flankeren van de Geallieerde linie in het Westen, welke thans loopt van Yenangyaung in Zuidoostelijke richting naar Taugdwingyi. De operatie, welke enkele dagen geleden werd beraamd, omvatte tanks en pantserwagens, die hersteld werden sedert het gevecht ten Zuiden van Prome tegen eind Maart. Ingelichte personen zeiden, dat de Chinese strijdmacht waarschijnlijk bestond uit een regiment infanterie (Londen, (AP) 20.4).

SOVJET-ARTILLERIE BESCHIET SMOLENSK.

Noland Norgaard seint uit Londen:

Naar vermeld wordt, zou de lange-afstands-artillerie van de Sovjets zijn aangevoerd tot binnen schietafstand van Smolensk.

Naar vermeld wordt, zouden nieuwe verwoede Russische aanvallen worden ondernomen langs de rivier Volkhov ten Zuiden van Leningrad en tegen de Finnen aan de rivier Svir, tussen de meren Ladoga en Onega. De Duitsers meldden, dat zij alle beschikbare macht van hun luchtmacht wierpen in de strijd als steun voor de tegenaanvallen om te voorkomen, dat de Russen een hecht houvast krijgen ten Westen van de rivier Volkhov, voordat het ijs smelt en de stroom een versperring wordt, die de flank en de achterhoede van de belegerende strijdkrachten voor Leningrad dekt.

Aan het Svir-front meldden de Russen op een punt 2 mijl voortgang te hebben gemaakt na nieuwe Finse defensiewerken te hebben omvergeworpen. Zowel Duitsers als Russen blijven officieel zwijgen over de juiste situatie in het gebied van Smolensk, doch de Britse berichten zeiden, dat Generaal Zjukovs troepen uit het Noord-Oosten oprukken binnen 18 mijl van de stad.

Mogelijk refererende naar die sector, zeide de radio van Berlijn, dat een versterkte Russische divisie erin slaagde door te dringen tussen twee vooruitgeschoven Duitse punten. Hieraan werd toegevoegd, dat de Duitse linie „later werd recht getrokken" niettegenstaande de moeilijkheden van het vechten in de modder.

Stockholmse nieuwsbladen, die de situatie bespreken, legden nadruk op de moeilijkheden, die de Russen waarschijnlijk zullen ondervinden in hun pogingen om het offensief voort te zetten aan de Centrale en Noordelijke fronten gedurende de lente-dooi. Men wees erop, dat de Duitsers vele spoorlijnen achter zich hebben, waardoor grote bewegingen van troepen en zwaar materiaal mogelijk zijn, zelfs indien de verkeerswegen onbegaanbaar zijn, terwijl de vooruitgeschoven Russische strijdkrachten in vele gebieden afhankelijk zijn van de lange verbindingslinies, die zo goed als weggevaagd zijn in de modder. (Londen, (AP) 20.4).

DUITSE LUCHTAANVAL OP RUSSISCHE VLOOT.

De radio van Moskou zeide, dat de Duitsers hevige aanvallen hebben gedaan op eenheden van de Noordelijke vloot, doch werden afgeslagen met vernietiging van 15 nazie-vliegtuigen. De radio zeide, dat nog veel Duitse vliegtuigen beschadigd werden, terwijl de verdedigende Russische gevechtsvliegtuigen geen verliezen leden. De plaats en de tijd van de slag werden niet genoemd (Moskou, (AP) 20.4).

Bovennatuurlijke Opvoeding op School.

Op de katholieke onderwijsdag, welke verleden week te Oranjestad, Aruba is gehouden, werd, zoals reeds in het kort gemeld, door Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn, O.P., de grote rede-van-de-dag gehouden. Op ons verzoek heeft de referent zijn rede voor publicatie vrij gegeven en wij menen niet beter te kunnen doen, dan haar zo volledig mogelijk af te drukken. De betekenis en de draagkracht van ons katholieke onderwijs mag waarlijk wel eens extra beklemtoond worden in een tijd, dat in Nederland de katholieke scholen gesloten worden, en in Curaçao van bepaalde zijde tegen het katholieke onderwijs wordt geageerd.

Pater de Bruyn dan begon met te spreken over den opvoeder.

De onderwijzer is een opvoeder. Het kind moet worden opgevoed, waartoe? Tot volwassenheid. Volwassenheid waarvan? Met andere woorden, wat is het doel van het kind, waartoe moet het worden opgevoed? Tot een volmaakt Christen. „Gij hebt ons geschapen voor U, o Heer" zegt St. Augustinus, „en onrustig is ons hart, totdat het rust vinde in U".

Daar waren voornamelijk drie lichamen, drie organisaties, die het kind opvoeden, nl. Kerk, huisgezin en school. Ofwel priester, ouders en onderwijzer. In onze moderne tijd is er nog een vierde organisatie bijgekomen, nl. de jeugdorganisatie, met haar staf van priester en lekenapostelen. Die organisaties hebben ieder haar eigen middelen om het kind tot God te brengen, maar al die middelen moeten gericht zijn op het laatste doel, waartoe het kind wordt opgevoed: voor God.

Welnu, de Goddelijke openbaring, die haar volheid vond in Christus, is ons de weg tot God komen leren. Christus is, èn voor de opvoeders, èn voor de aan Hem toevertrouwde kinderen, de Weg, de Waarheid en het Leven. Derhalve moeten alle opvoeders doordrenkt zijn van de Geest van Christus, opdat ook hun opvoeding Christelijk zij.

„Wat is er groter dan zielen te leidden".

Wijlen Paus Pius XI zeide daarom in Zijn encycliek over de opvoeding van de Christelijke jeugd: „De onovertrefbare uitmuntendheid der Christelijke opvoeding blijkt vooral hieruit, dat deze erop gericht is, aan de zielen dergenen die moeten opgevoed worden, het hoogste goed te verzekeren, namelijk God, en dit doet zij op de meest krachtige wijze, die voor de mens mogelijk is, nl. door samenwerking met God tot volmaking van individu en gemeenschap, in zover de Christelijke opvoeding aan de ziel **de eerste, sterkste en duurzaamste** levensrichting inprent, volgens de bekende uitspraak van den wijzen man: „De jongeling zal van de weg, die hij koos niet afwijken, ook in de ouderdom". Met reden zei daarom de H. Johannes Chrysostomus: „Wat is er groter dan zielen te leiden, dan de zeden der jongelingen te vormen!"

Nu is het een punt van ons geloof, dat Christus voortleeft in de Kerk. Hoe wij onze kinderen christelijk zullen opvoeden zal de Kerk ons leren. En huisgezin èn school èn jeugdorganisatie, zullen dus aan de Kerk moeten vragen: hoe zullen wij onze kinderen moeten opvoeden?

Hier is het wel de plaats om God te danken dat Hij ons in dit zo delicaat en zo veelomvattend vraagstuk der opvoeding onzer jeugd, de Kerk heeft gegeven om ons voor te lichten. Maar laten wij er onmiddellijk bijvoegen, dat wij naast die plicht van dankbaarheid, ook de plicht van gehoorzaamheid hebben, om in alles wat de opvoeding der kinderen aangaat ons te gedragen volgens de voorschriften der Kerk. Ja zelfs de verheven ouderlijke macht, om niet spreken van de allercompetentste schoolautoriteit, moet zich inzake de opvoeding der kinderen bukken voor het gezag der Kerk. Waarom? Wel laat ik in deze tere materie de woorden aanhalen van onzen Heiligen Vader den Paus zelf: „Omdat op de eerste plaats de opvoeding op overtreffende wijze aan de Kerk toekomt krachtens twee rechtstitels van bovennatuurlijke orde.

De eerste rechtstitel bestaat in de uitdrukkelijke zending en het hoogste leergezag door haar Goddelijken Stichter haar gegeven: Ga derhalve en onderwijst alle volken, en leert hun alles onderhouden wat ik U bevolen heb". Door deze woorden kreeg de Kerk o.a. de taak om de mensen, hun verenigingen en hun daden tot eerbaarheid van zeden en ongerepteid van leven, te leiden en te vormen overeenkomstig de geopenbaarde leer.

De tweede rechtstitel is het bovennatuurlijk moederschap waardoor de Kerk, Christus' onbevlekte bruid, met haar sacramenten en haar leer de zielen baart, voedt en opbrengt tot het Goddelijk leven der Genade.

De rechten der Kerk bij de opvoeding.

Terecht verzekert daarom St. Augustinus: „Hij zal God niet tot Vader hebben die de Kerk niet tot Moeder hebben wil". Hieruit volgt noodzakelijkerwijze dat de Kerk zowel in de oorsprong als in de uitoefening van haar zending als opvoedster onafhankelijk is van iedere aardse macht, niet alleen met betrekking tot het eigen voorwerp dezer zending, maar ook met betrekking tot de middelen, die voor de vervulling dier zending nodig of passend zijn. Hieruit volgt ook het recht der Kerk eigen scholen en instellingen op te richten en te onderhouden voor alle vakken en voor iedere graad van ontwikkeling. Zelfs de zogenaamde lichamelijke opvoeding is niet als vreemd aan haar moederlijke leertaak te beschouwen, juist omdat ook deze de aard heeft van een middel, dat de Christelijke opvoeding kan **bevorderen en schaden.**

Wij moeten hier buiten beschouwing laten, hoe deze voorrang van de Kerk inzake opvoeding volstrekt niet in strijd is, maar zelfs in volmaakte harmonie met de rechten van het gezin en van de school.

Alleen dit, de Kerk verleent aan de ouders en de onderwijzers alle mogelijke hulp om het gemeenschappelijk doel waarvoor allen werken, **het vormen van den volmaakten Christen** in zo hoog mogelijke perfectie te bereiken.

Inderdaad juist omdat de school, waartoe wij ons hier beperken zo'n ontzaglijke invloed heeft op het kind, zorgt de Kerk ervoor dat de school evenals het huisgezin meewerke tot de bovennatuurlijke vorming van het kind. De katholieke school is immers een machtig middel voor de opvoeding. Maar laten wij wel bedenken, dat de katholieke school, wil zij aan haar verheven roeping beantwoorden, niet alleen moet bestaan uit een goede rooster en goede verordeningen, maar voornamelijk uit goede onderwijzers.

Wat zijn goede onderwijzers?

Bovenal de liefde voor het kind.

Mag ik hier nog even letterlijk de woorden van de encycliek aanhalen: „Goede onderwijzers zijn dezulken, die ieder in het vak dat zij te onderwijzen hebben uitstekend voorbereid en onderlegd zijn, en bovendien begiftigd zijn met de intellectuele en morele, door hun hoogst belangrijk ambt gevorderde eigenschappen, en die daarbij **van zuivere en Goddelijke liefde** branden voor hun toevertrouwde kinderen, juist omdat zij Jezus Christus en Zijn Kerk beminnen, waarvan dezen de lievelingen zijn en omdat hun ook het ware welzijn der gezinnen, en van hun vaderland oprecht ter harte gaat. En daarom, zo vervolgt de H. Vader, is Ons hart vol troost en dankbaarheid jegens de Goddelijke goedheid, als wij zien hoe tegelijk met de onderwijs gevende mannelijke en vrouwelijke religieuzen, een zo groot aantal goede onderwijzers en onderwijzeressen, ook tot betere verzorging hunner geestescultuur verenigd in bizondere congregaties en bonden (die derhalve als edele en machtige hulptroepen der Katholieke actie te prijzen en te bevorderen zijn) onbaatzuchtig, ijverig en volhardend arbeiden in de kunst welke de H. Gregorius van Nazianze de kunst der kunsten, en de wetenschap der wetenschappen noemt, nl. in het leiden en vormen der jeugd. En toch geldt ook voor hen het woord van den Goddelijken Meester: „De oogst is waarlijk overvloedig, maar de arbeiders zijn weinig".

Smeken we dus den Heer van de oogst dat Hij nog vele van zulke Christelijke arbeiders zende, arbeiders wier vorming den zieleherders en den hoogsten leiders der religieuze orden zeer bizonder ter harte moeten gaan"!

Alleen als de Katholieke onderwijzer aan deze eisen voldoet, door den H. Vader gesteld, **zal hij werkelijk de opvoeder zijn bij Gods genade.** Alleen dan zal hij van het kind weten te maken de model-Christen, de modelkatholiek. Alleen dan zal het goede en het schone, wat in het kind van nature sluimert, geadeld worden door zijn verheffing en door zijn begrip en waardering van de bovennatuurlijke orde. Het kind onderwezen door zo'n onderwijzer zal begrijpen, dat levend in Gods genade zijn gehele zijn en hebben en doen een hogere, ja, onvergankelijke waarde krijgt. Al zijn daden worden immers gesteld door een persoon van verheven waardigheid en uit een godsdienstig motief. Alle uitingen van deugd worden uitingen van liefde tot God.

De onderwijzer moet door en door godsdienstig zijn.

Na deze uiteenzetting, wendde Pater de Bruyn zich meer rechtstreeks tot de vergaderde onderwijzers. Hij zegt dan:

Maar nogmaals, om zo'n invloed op het kind te hebben moet ge zelf een door en door godsdienstig mens zijn. En let wel, gij zelf moet veel meer bezitten, dan hetgeen ge het kind geeft; immers het kind zal zijn godsdienst begrijpen en beleven op een kinderlijke wijze. Maar die kinderlijke vorm van godsdienstigheid past niet meer voor den volwassen Christen. Hij kan niet meer volstaan door min of meer mechanisch anderen na te doen: De godsdienst moet de ziel van zijn ziel zijn geworden. Een degelijke, doordachte kennis der natuurlijke en bovennatuurlijke waarheden, die hem de juiste waardenschaal verschaft heeft, vormt bij hem een stevige grondslag van overtuiging, waarop zijn gehele levenshouding gebaseerd is. Deze overtuiging is hem door persoonlijke beleving tot een blijvende liefde en geestdrift geworden. De genade-middelen der Kerk benuttigt hij in het volle besef hunner noodzakelijkheid, èn in het nederige gevoel van eigen ontoereikendheid; daarin vindt hij een steun voor zijn wil om steeds zijn streven te richten naar de godsdienstige motieven, die zijn verstand hem toont als de meest waardevolle en onvergankelijke. Door de strijd des levens is deze enig juiste gedragswijze beproefd, door de genade Gods en eigen vrijwillige medewerking wordt ze consequent volgehouden. Zijn hoogste ideaal en hoogste liefde is Christus, die onze sterfelijkheid aanneed, om ons te bekleden met Zijn Goddelijkheid, en om in mensengestalte ons de waarde der bovennatuurlijke dingen te komen leren. Aan Hem tracht hij altijd meer gelijkvormig te worden om zijn eervolle naam van Christus werkelijk waardig te zijn.

Gij zult misschien opmerken wat zal er van ons lesrooster terecht komen, als wij zo voortdurend met de kinderen bezig zijn, hun over godsdienstige zaken te spreken?

En hoe kunnen wij het bovennatuurlijk leven der kinderen ontwikkelen, b.v. onder het sommen maken of gedurende het overhoren der lessen? Dames en Heren vergist U niet, gij zelf zoudt protesteren, als ik U alleen onderwijzers en geen opvoeders noemde.

Onderwijzer moet opvoeder zijn.

Meent ge, dat ge door Uw gehele persoon, door Uw optreden door Uw wijze van lesgeven, door de manier waarop ge met Uw kinderen omgaat, invloed op hen kunt hebben, ja of neen? Zeker, als Uw ambt geen ander was dan het ambt van notaris of advocaat of koopman of inspecteur van politie, of bakker of kleermaker zou ik U zo niet hebben toegesproken. Ook nietkatholieke onderwijzers zouden onmogelijk de draagkracht van mijn woorden begrijpen. De besten onder hen zouden mij wel toegeven, dat het onderwijzersschap geen vak is, dat men uitoefent, omdat het een kans geeft om geld te verdienen. Zij zouden mij wel toegeven, dat onderwijzer zijn een roeping is, dat in één woord onderwijzer, opvoeder moet betekenen. Maar zij zouden hiermede bedoelen, dat het kind moet worden opgevoed tot een volwaardig mens versierd met natuurlijke deugden volgens de principen van de lekenmoraal.

Maar als gij met mij gelooft in de heilige roeping van ieder mensenkind; als gij met mij weet dat ieder kind bij het doopsel het bovennatuurlijke leven ontvangt, en dat dit leven in de loop der jaren moet ontwikkeld worden; als gij met mij houdt, dat de gehele opvoeding van het kind mislukt is, als dit kind later als man een vijand van God is en verloren zal zijn voor een gelukkige eeuwigheid, als gij met mij aanneemt, dat het kind in bovennatuurlijke zin de vader van den man is in zover het kind zich met de hulp van Kerk, ouders en onderwijzers opvoedt tot de volle gestalte-maat van den volwassen Christus: als ge dit alles weet, zult gij niet rusten voor gij het middel gevonden hebt om aan Uw kinderen op welke wijze dan ook naast natuurlijke kundigheden ook het voornaamste te leren, nl. Gods vriendschap, Gods Liefde, en hier zijn wij in het hart onzer Christelijke opvoeding. Gij moet de kinderen opvoeden in de liefde Gods, en gij zult het kunnen naarmate gij zelf in die liefde leeft.

Zij komen, wij gaan.

De liefde Gods! Nooit heeft iemand schoner hierover geschreven dan St. Paulus. De liefde is geduldig, zij is goedertieren, de liefde kent geen naijver, zij raakt juist, zij is niet aanmatigend, zij handelt niet onedel, zoekt haar eigen voordeel niet, zij is niet blij de over onrecht, maar zij verheugt zich over de waarheid. De liefde houdt, verdraagt alles, gelooft alles en is tegen alles gewapend. De liefde houdt nooit op. Het is alsof de apostel deze woorden in de eerste plaats geschreven heeft voor ouders en leraars. Opvoeders moeten grote liefde hebben. Nergens anders bestaat er voor de liefde grotere mogelijkheid om zich helemaal te geven dan juist in de opvoeding. Opvoeder is hij, die liefde heeft, die zich opoffert in de liefde. Liefde is vruchtbaar, en wat is opvoeding anders dan vruchtbaarheid? Bomen, die sterk hout verschaffen, groeien langzaam. Mooie dennen dienen meer tot sieraad van de tuin, dan knoestige, jonge eiken. Gij hebt geen geduld met de bizondere geaardheid van het lastige eigenzinnige kind; het zal opgroeien zonder U als een wild gewas, maar niet als iets wat van U is. Wie goed is uit liefde, wil voor zijn kinderen het beste. Daarom is hij niet goed, die de wil van de kinderen involgt, maar wel hij die zijn kind helpt om zijn wil te vormen. Herhaaldelijk misdoen opvoeders tegen de liefde doordat zij in hun toegevendheid, zelfzuchtig hun eigen gemak zoeken. Wie op de nukken van het kind ingaat, maakt van hem een dwingeland, en maakt tevens dat kind onbekwaam tot het brengen van offers. Kinderen groeien op, wij nemen af. Zij zien blijde de toekomst, het succes tegemoet. Wij tellen de resultaten samen van onze arbeid. De kinderen komen, wij gaan. Hun wacht de wereld, ons leert ze stil aan vergeten. Naar de jeugd wordt gekeken, ons ziet men voorbij. De mensen spreken over de jeugd als over de toekomst van het volk, ze loven de jonge kerk. Wie zich over dit alles niet verheugt, is niet waard dat hem kinderen worden toevertrouwd. Dames en heren de liefde is standvastig, daarom zal hij die met liefde kinderen opvoedt geen besluiteloos mens zijn, geen windwijzer maar een wegwijzer. Hij die lang piekert over de wijze waarop hij de kinderen moet behandelen, slaat er zeker naast. Hij raadplege geen boeken maar wel zijn hart. Ware liefde is vlug in het nemen van besluiten en zeker in het geven van raad. De ware opvoeder is nederig. Het is niet verstandig bij de jeugd te roemen op eigen vermeende of werkelijke knapheid en deugd, waarvoor de bewijzen in het verleden liggen. De jeugd staat, en met recht wantrouwig tegenover elke lofrede over het verleden. Wie lief heeft, geeft, maar prijst niet aan.

Zovelen mislukken in hun opvoederstaak, omdat zij niet willen worden als de kinderen, omdat zij immer van zichzelf en van hun eigen ervaring uitgaan. Zij willen hun gezag doen gelden, en voelen toch hun zwakheid. Zij zijn niet vaardig tot offers, en derhalve ook te zwak om te overwinnen. Onverbiddelijk willen ze hun eigen wil doordrijven, die zo gemakkelijk betweterij wordt, en te verwekken alzo trots bij de kinderen. Ze dwingen onderdanigheid af, en weten niet dat gehoorzaamheid slechts door liefde kan worden gekocht. Het gezag van den Christelijken opvoerder is de deemoed. Dat is de knop waaruit de liefde zich ontwikkelt. Het gezag van de wereld is haar wet, dat is het masker van de zelfzucht. Verkeerde daden van kinderen mogen nooit als een persoonlijk onrecht door den opvoeder beschouwd worden. Menige kinderfout zou in een heel ander licht worden beschouwd, zo bij het beoordelen het gevoel van persoonlijke krenking achterwege bleef. Opvoeders kunnen soms zo moeilijk vergeten, wij naderen tot God, in het bewustzijn van onze schuld, maar ook vol vertrouwen dat Hij onze zonden niet meer indachtig is. Wie zou anders tot Hem durven naderen? Moet tussen opvoeders en kinderen niet eenzelfde verhouding bestaan, als tussen God en den mens?

De bovennatuurlijke liefde is het voornaamste.

Wie klaagt over de last die de opvoeding meebrengt, kan geen opvoeder zijn. De schoolstof was te allen tijde een reden tot klagen voor de meesters, die niet bekwaam zijn liefde hebben.

Wie niet gelooft in de wil van de jeugd tot het goede, blijve liever op een afstand. De liefdeloze taal over het bederf van de moderne jeugd is, zolang er kinderen zijn, de eeuwige jammerklacht geweest van verschrompelde harten.

Wie de jeugd wil leiden, moet ook van hen durven verwachten, dat ze tot grote dingen in staat is. Hij moet haar begrijpen, zo hij wil leven in de toekomst. Het woord: „van U komt niets terecht" is het vergezicht van den blinde.

Wie de jeugd lief heeft, klaagt niet bij een misstap van het kind: zo iets had ik van U nooit verwacht! Liefde betekent de betekenis van de schuld aan als een aanwinst. Niet de schuld rekent ze aan, maar de betekenis betekent voor haar vooruitgang.

Wanneer de liefde tot het kind offer is, reikt ze verder dan de dood.

Een hart vol liefde tot de jeugd is het beste consultatiebureau voor de opvoeding. Het verstrekt altijd de meest is betrouwbare inlichtingen.

Deskundigen inzake opvoedingsvraagstukken zijn nodig. Maar ze zijn als een reisgids, die wel inlichtingen verstrekt, doch die het zien en ondervinden niet kan vervangen. Ook voor de kunst worden deskundigen gevormd. Maar die zijn daarom nog geen kunstenaars. Gelijk de goddelijke vonk den kunstenaar schept, zo schept eerst de liefde den opvoeder. Die liefde maakt geen onderscheid tussen brave en ondeugende kinderen. Opvoeder, apostel lijden.

Curaçao.

Het telegrafisch relaas van Robert Sherrod („Time" van 6 April) heeft mij diep getroffen en ik wens mijn diepe erkentelijkheid te betuigen. Gij kunt ervan verzekerd zijn, dat mijn gevoelens gedeeld worden door alle Nederlanders en niet in het minst omdat Sherrod zo goed heeft weergegeven, wat er in ons allen leeft. Dr. A. Loudon, Gezant der Nederlanden.

[Telegram van Gezant Alexander Loudon over het artikel in Time; gepubliceerd in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 9 April jl.]

KRIJGSRAAD NAAR ARUBA.

De Krijgsraad zal morgen naar Oranjestad, Aruba, tijgen, teneinde daar de zaak over de vermeende schandaaltjes voort te zetten. Een en ander gebeurt om de militaire leiders, die op Aruba zijn, niet te lang van hun post te halen.

DE CHINEZEN †.

Hedenmorgen om ongeveer 7.30 uur verliet een droeve stoet het Sanatorium, toen de stoffelijke resten van de zo noodlottig om het leven gekomen Chinezen werden overgebracht naar het kerkhof te Cas Chiquito. Zonder gevolg reden de rouwauto's weg naar de laatste rustplaats. Enkele nieuwsgierigen stonden toe te kijken.

Dat zij rusten mogen in vrede.

DE CHINEZEN EN SANOC.

Na de inval der Nazies in Nederland op 10 Mei 1940 verklaarden de Chinezen zich direct bereid steun te verlenen aan de oorlogsslachtoffers in Nederland.

Jarenlang offerden zij reeds voor de vrijheidsstrijd van hun eigen vaderland, doch nu Nederland ook ging strijden voor eigen vrijheid, wilden zij toch naar vermogen medehelpen.

Op de schepen hield men collecte onder de Chinezen voor Sanoc. Een bedrag van ƒ 400.— werd opgehaald.

CHINEZEN TELEGRAFEREN HUN CONSUL IN TRINIDAD.

Naar wij vernamen zijn de Chinezen in de stad in telegrafische verbinding getreden met den Chinesen Consul op Trinidad, aan wien zij een uiteenzetting gaven van de gebeurtenissen, die zich in het concentratiekamp voor Chinezen alhier hebben afgespeeld. Tevens werd den Consul verzocht om ogenblikkelijk over te komen naar Curaçao.

BEHANDELING VAN CHINEZEN.

In ons verslag van gisteren meldden wij, hoe de toevloed van gewonden in het Sanatorium zo groot was, dat de gewonden niet spoedig genoeg konden worden ondergebracht. Het schijnt dat sommigen hieruit geconcludeerd hebben, dat de slachtoffens op straat bleven. Dit is natuurlijk niet waar. In het Sanatorium heeft men een gang ingericht voor grote toevloed bij een luchtaanval of iets van die aard. Daar staan brandcards gereed en men was gisteren blijde alle mensen daar direct in veilige handen en op een rustige plek neer te kunnen leggen in afwachting van ieders beurt in de operatiezaal.

DE BESCHIETING VAN BULLENBAAI.

In het naschrift, dat wij in de editie van gisteren plaatsten onder het 8e Communiqué van het Curaçaose Hoofdcommando zijn enige fouten geslopen, die wij bij dezen herstellen.

De kustbatterij werd bediend door manschappen van de V.K.C., het corps Mariniers, het K.N.I.L. en de Schutterij en niet door onze Noordamerikaanse bondgenoten De duikboot schoot 6 à 7 projectielen af, maar werd door het intense afweervuur op de vlucht gejaagd.

De Directeur van de Landsradiodienst deelt nog mede, dat alle telefoonverbindingen in volkomen normale conditie waren en direct gereed tot gebruik.

PIET BOONSTRA VERTREKT.

Gisteren vergaderden de C.S.M.-ers in een der zalen van het R.K. Zeemanshuis om afscheid te nemen van den Heer Piet Boonstra. De Heer Cornelis W. van Drielen opende de bijeenkomst en verzocht vervolgens den aanwezigen enige ogenblikken staande de 3 kameraden te herdenken, die door vijandelijke actie het leven verloren hadden.

Na enige zakelijke besprekingen huldigde de Heer Van Drielen den Heer Boonstra, door wiens tussenkomst het C.S.M.- conflict op de juiste wijze zijn beslag had gekregen. Hij prees den Heer Boonstra voor de bezadigdheid en het tact, waarmede deze in het conflict bemiddeld heeft en daardoor het volle vertrouwen won van de officieren. Als blijk van waardering overhandigde hij den Heer Boonstra een gouden horloge.

In zijn antwoord dankte de Heer Boonstra voor het prachtige souvenier, dat hem was aangeboden, en prees de eenheid, die hij zowel in Maracaibo, als hier op Curaçao onder de officieren steeds heeft kunnen constateren. Een biezonder woord had hij over voor hen, die hun eenheid zelfs in het kamp, waar zij waren opgesloten als onwillige zeelieden, hadden bewaard. Ook de eenheid die er onder de dames heerste, had den spreker zeer getroffen.

De heer Van Drielen beantwoordde den heer Boonstra en gaf de wens te kennen, dat de samenwerking tussen de C.S.M.- officieren en de gehele Koopvaardij moge blijven voortbestaan en gaf de verzekering van hun solidariteit. Nogmaals dankte de spreker den heer Boonsta voor diens bemiddeling en voor de samenwerking die in de allerbeste sfeer had plaatsgehad, waarna men overging tot het sluiten van de vergadering.

De heer Piet Boonstra vertrok hedenmiddag om 12.30 uur naar New York per K.L.M.- vliegtuig.

DAGORDE VAN HET ST. JORIS-FEEST VOOR DE R.K. VERKENNERS.

1. Donderdagmorgen gaat iedere verkenner in uniform naar de H. Mis in zijn eigen parochiekerk.

2. Na de H. Mis krijgt hij de gezegende roos van zijn aalmoezenier.

3. Hij blijft de gehele dag in uniform.

4. Hij doet een extra goede daad voor moeder.

As. Zondag 26 April gezamenlijke viering van de vier katholieke troepen.

Om half zeven 's morgens aantreden van de St. Tarcisius- en de Petrus Canisiusgroep op het Rif.

Om kwart voor zeven 's morgens aantreden van de St. Hubertusgroep bij de kerk van Pietermaai.

Om half acht groepsmis in de kapel van Huize Don Bosco (Brakkeput Ariba). Na de H. Mis feestelijk ontbijt in het bos. Daarna patrouille-wedstrijden. Om half twaalf naar huis.

Leidsters en leiders gelieven vóór Vrijdagavond op te geven aan het Hoofdkwartier, Brionplein 2, hoeveel jongens meegaan.

Zonnig spoor.

A.D.C.

EERSTE KLEINZOON VAN DS. ELDERMANS GEBOREN.

Uit Sydney kwam een telegram van de dochter van Ds. Hendrik W. Eldermans, Mevrouw Mignonne Cecile Rüpplin van Kefficon, dat zij een zoon gekregen heeft. Dit is de eerste kleinzoon van den predikant.

De vader van het borelingske is helaas op Java.

WIE IS ZIJN RING KWIJT?

Bij de Broeders van Brakkeput is een ring aangetroffen, waarop de initialen R.A.P. vermeld staan. De ring behoort vermoedelijk een of anderen vacantieganger toe. Voor nadere biezonderheden wende men zich tot de Broeders van Brakkeput (telefoon 2019).

G.P.D. SPREEKT.

Hedenavond zal de Chef van de Gouvernementspersdienst om 20 uur een radio-rede houden.

BUITENLAND.

RUSSISCHE SUCCESSEN.

De Russische Regering maakte winsten bekend aan de Centrale- en Leningradfronten en zeide, dat 1500 Duitse vliegtuigen door Russische vliegers en afweerkanonnen werden vernield van 1 Maart tot 14 April.

De berichten zeiden, dat de Russen aan het Leningradfront 17 gefortificeerde punten hebben veroverd, terwijl de 217de Duitse divisie werd teruggedreven.

Het Russische middernachtelijke communiqué meldde de verovering van een belangrijke weerstandscentrum aan het Centrale front, waarbij 1300 Duitsers werden gedood in een gevecht van 48 uur in dat gebied.

De guerilla's zouden 783 Duitsers hebben gedood in nachtelijke aanvallen aan het Noordwestelijke front. Andere verhalen zeiden, dat de Russische luchteskaders 15 vliegtuigen neergeschoten hebben bij het afslaan van een Duitse aanval op Murmansk, de Noordelijke inlaathaven voor de Geallieerde oorlogsmaterialen.

Uit 15 aanvallende vliegtuigen op de Krim werden er 8 neergeschoten.

De radio van Moskou zeide, dat de Duitsers hevige luchtaanvallen deden op eenheden van de Noordelijke vloot en dat bovendien nog 15 Duitse vliegtuigen werden neergeschoten. Vele andere aanvallende vliegtuigen werden beschadigd, terwijl de Russische gevechtsvliegtuigen geen verliezen leden. (Kuibysjev, (AP) 21.4).

RUSSEN HOUDEN DE BRES IN DE DUITSE LINIES.

Eddy Gilmore seint uit Kuibysjev: Russische berichten van het front zeiden, dat de Sovjet-strijdkrachten, die de vorige week de eerste linie van de Duitse defensies aan het Westelijke front doorbraken, sterk gefortificeerde posities hebben bereikt waar de Duitsens manschappen en materiaal in de diepte hebben. Het legerorgaan „Rode Ster" verklaarde, dat de Russen de opening behouden in de Duitse linies, doch dat het moeilijk is flankerende manoeuvres uit te voeren tegen de diepte van de defensiestrijdkrachten. Het slijk en de zware modder hinderen de operaties, die nog geen gevechten op grote schaal zijn, doch felle snelle aanvallen en tegenaanvallen.

De mening neemt toe in militaire kringen alhier — en wordt gesteund door de getuigenis van gevangenen — dat Hitlers lente-offensief zou kunnen worden uitgesteld tot de zomer. Massa's van Duitse lente-reserves en materiaal worden echter practisch overal opgemerkt, terwijl transporten steeds meer aanvoeren, niettegenstaande de hevige verliezen, die de Sovjets hun toebrengen. (Kuibysjev, (AP) 20.4).

VERWOEDE GEVECHTEN ROND YENANGYUANG.

Een Britse militaire commentator zeide, dat een verwoede slag aan de gang is rond Yenangyaung, temidden van de vernielende olievelden, terwijl Britse tanks en infanterie en een Chinees-regiment pogen geïsoleerde Japanse troepen te vernietigen. (Londen, (AP) 21.4).

LUCHTALARM IN JAPAN.

De Duitse radio deelde mede, dat volgens een bericht uit Tokio het luchtalarm hedenmiddag klonk in West- en Centraal Japan. Het alles veilig klonk in Centraal Japan om ongeveer 17 uur Japanse tijd [3.30 uur Cur. Tijd]. (Berlijn, (AP) 21.4).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Rio de Janeiro:** Nieuwe spionnage-organisatie ontdekt in de Staat Rio Grande do Sul. 36 Duitsers gearresteerd.

— **Washington:** De Marine maakte bekend, dat een Noordamerikaanse duikboot, die opereert in het Westelijk deel van de Stille Oceaan, een verrassingsaanval heeft gedaan op een Japanse duikboot en deze heeft beschadigd met torpedo's.

— **Washington:** Het oorlogscommuniqué van Washington meldt, dat het artilleriebombardement van Corregidor voortduurt. Nieuwe landingen van vijandelijke troepen worden gemeld in de buurt van San José op de Zuidwestelijke kust van het eiland Panay. In het Noordelijk deel van dit eiland hebben scherpe gevechten plaats nabij Lambanao, waar de vijand tot staan is gebracht door tegenaanvallen van de Noordamerikaanse troepen. **Verder zegt het communiqué, dat berichten, die door het Departement van Oorlog ontvangen werden, de beschieting van de kust van Curaçao, N.W.I. op 19 April door een vijandelijke duikboot bevestigen. Een kleine brand ontstond in het struikgewas, die werd geblust. De duikboot verdween nadat de kustbatterijen het vuur openden.**

— **Tokio:** Bezetting van kleine eilanden ten Zuid-Westen van Sumatra gemeld. De bekendmaking zegt, dat het eiland Sipoera op 16 April bezet werd en de stad Goenoengsitoe op het eiland Nias de volgende dag genomen werd. **De bekendmaking zeide ook, dat de Japanners hopen de vlootbasis te Soerabaia te herstellen, doch dat dit niet gemakkelijk zal gaan, omdat de Nederlanders „alle bruikbare installaties en inrichtingen volledig hebben vernield."**

— **Valetta:** Malta weer hevig aangevallen door as-vliegtuigen, vooral havengebied en 2 vliegvelden. Aanvallers werden begroet door uiterst hevig afweervuur. 4 Aanvallende vliegtuigen vernield.

— **Folkestone:** Raf-eskaders hervatten de patrouille-vluchten over Noord-Frankrijk in de namiddag, nadat een krachtige wind de mist boven de Straat van Dover had weggevaagd. 2 Groepen vliegtuigen vlogen in de richting van Calais en Boulogne.

ARUBA.

DE KRIJGSRAAD KOMT.

Morgen (Woensdag) komt de Krijgsraad, 6 man sterk, naar Oranjestad om het onderzoek in de geruchtmakende zaak van de vermeende schandaaltjes te heropenen. De zitting begint om 9 uur. Vermoedelijk zal er Donderdag nog een tweede zitting zijn.

NEDERLAND.

GERBRANDY VOOR RADIO ORANJE.

Minister-president Pieter Sjoerd Gerbrandy zal morgen voor Radio Oranje spreken over de zaak De Geer in Nederland.

KRUITHOF TER DOOD VEROORDEELD.

Wegens het neerschieten gedurende de invasie van overste Mussert is de doodstraf geëist tegen 1en luitenant Kruithof en twintig jaar gevangenisstraf tegen kapitein Blom.

HET PRINSELIJK PAAR BIJ ROOSEVELT.

Prinses Juliana en Prins Bernhard zullen deze week de gasten zijn van president en mevrouw Roosevelt in het Witte Huis te Washington en daarna naar Ottawa terugkeren.

DE RAAD VAN ADVIES.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Thans is het Koninklijk Besluit gepubliceerd (gedateerd 31 Maart), waarbij een Raad van Advies wordt ingesteld. Na hetgeen over doel en werkwijze van de Raad dezerzijds reeds enige tijd geleden is medegedeeld, moge dit nog met enkele détails worden aangevuld: met toestemming van den minister-president kan de Raad Commissies uit zijn leden vormen zowel voor advies over bepaalde onderwerpen als voor onderzoek daarvan. Deze Commissies kunnen zich leden assumeren, die geen lid van de Raad zelf zijn. Alle leden van de Raad, alsmede de Secretaris en het personeel van het Secretariaat, zomede de leden der Commissies zijn door geheimhouding gebonden ten aanzien van alles wat in hun functie te hunner kennisse komt.

FRED VOGEDING †.

De bekende Nederlandse filmacteur Fred Vogeding is op 55-jarige leeftijd te Hollywood overleden. Vroeger was hij toneelspeler in Nederland. Zijn laatste rol is in de film „Unseen enemy", die nog niet vertoond is.

CHINEZEN-QUAESTIE IN DE STATEN.

Vanavond om 20 uur zal de quaestie der Chinezen in een openbare vergadering van de Staten ter sprake komen.

Verschillende punten, welke „Dagblad Amigoe di Curaçao" niet mocht publiceren, zullen daar aan het Bestuur gevraagd worden. Als Bestuursgemachtigde zouden — naar verluidt — fungeren de Heren Meester Thijs van der Laan en Kapitein ter Zee Carel J. Baron van Asbeck.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Tsjungking:** Een zegsman van het Chinese leger zeide, dat Chinese strijdkrachten, die het Birmaanse oliecentrum Yenangyaung heroverden, 7000 omsingelde Britten en 100 vrachtauto's met voorraden redden.

— **New Delhi:** Het Britse communiqué zegt, dat een belangrijk succes behaald werd bij het gevecht, dat in het communiqué van gisteren werd genoemd. Als resultaat van de aanval in het gebied van Yenangyaung door de Britse pantserstrijdkrachten en de Britse strijdmacht op schitterende wijze steunden, was het mogelijk de Britse troepen over de Pinchaung terug te trekken.

— **Londen:** Gemeld wordt, dat de Chinese strijdkrachten onder den Noordamerikaansen Generaal Joseph Stillwell Yenangyaung volkomen bezet hebben. Het is de eerste Geallieerde overwinning van de Birma-campagne.

— **Vichy:** De dood van Mevrouw Leahy, echtgenote van den Noordamerikaansen Ambassadeur, wordt gemeld.

— **Londen:** Sir Stafford Cripps keerde per vliegtuig terug van zijn mislukte speciale zending om een overeenkomst te zoeken tussen Groot Britannië en de Indische leiders omtrent de politieke status van Brits Indië.

— **Port Moresby:** 9 Zware Japanse bommenwerpers en op zijn minst 6 gevechtsvliegtuigen bombardeerden Port Moresby op Maandagmorgen.

— **Vichy:** Admiraal Darlan heeft zich in een dagorder gericht tot de Franse strijdkrachten, waarin hij zeide, dat hij thans zijn gehele tijd „aan u, mijn kameraden, kan besteden. Gij kunt u op mij verlaten, gelijk ik mij op u verlaat om verder te gaan langs het pad van eer en het Imperium te verdedigen onder het hoge gezag van den Maarschalk. Lang leve de Maarschalk, lang leve Frankrijk".

— **New York:** De Britse radio zeide, dat Russische parachutisten zijn neergelaten achter de Duitse linies. Zij zijn in voldoende grote aantallen om bezette dorpen te bevrijden en deze te houden tegen alle tegenaanvallen.

— **Tsjungking:** Chinese berichten verklaarden, dat de Japanners verdere voorbereidingen treffen voor een eventuele oorlog tegen Rusland, waaronder het hevig versterken van de Japanse garnizoens in Binnen Mongolië.

MAAND-OVERZICHT SURINAAMSE PERS.

I.

Op 16 Maart jl. heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" het Maand-overzicht van de Surinaamse pers over de maand Februari 1942 gepubliceerd. Zoals men weet, worden deze overzichten samengesteld door het Hoofd van de Gouvernementspersdienst te Paramaribo, den Heer J. H. Boas. Het Comité Suriname-Curaçao besloot deze overzichten onder alle leden te verspreiden. Daar deze overzichten echter een grotere kring van belangstellenden verdienen te hebben, heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" zich toen voorgesteld deze overzichten ook te publiceren. Thans is het overzicht over de maand Maart 1942 binnen en in handen van de leden. Hieronder volgt het.

De Heer Boas heeft het echter nodig geacht in de verzameling knipsels van de Surinaamse couranten zelf ook van tijd tot tijd zijn persoonlijke mening weer te geven! Wij menen, dat dit zeker niet gewenst is. Een overzicht uit de pers dient zich tot wat de pers gezegd heeft te bepalen, en wil iemand daar commentaar op leveren, dan kan dat, doch dan dient dit niet door een Gouvernementspersdienst te geschieden.

Het lijkt ons gewenst het overdenken van artikelen maar aan het publiek over te laten. Wij denken graag zelf. Wij zijn geen kinderen, die onder voogdij van een Gouvernementspersdienst staan, en helemaal niet, wanneer dat een Gouvernementspersdienst is, die geleid wordt door een aartspropagandist als de Heer Boas. Toen hij uit het hevig gebombardeerde Londen kwam en op 30 Mei 1940 te Willemstad een rede hield, vertelde de Heer Boas, hoe men in Londen snakt naar bommen, hoe men er echter niets van bombardementen bemerkt; ook zijn zeetocht was rustig en kalm geweest, hoe zou het ook anders, was het niet „Britannia rules the waves"?

De Heer Boas heeft door zijn redevoering hier en zijn beleid in Paramaribo bewezen, dat hij — hoewel bekend staande als goed journalist en uitnemend schrijver — niet deugt voor het leiding geven aan een officiële instantie als een Gouvernementspersdienst, die in Paramaribo meer het karakter heeft gekregen van een Boaspersdienst. De overdreven wijze, waarop hij in de Surinaamse couranten propaganda drijft, is slechts weerzinwekkend. Wat dat betreft, heeft men in Curaçao een betere keuze gedaan.

Vooral voor wat betreft zijn opmerkingen over Katholieke en Protestantse kerken, menen wij, dat zo de Heer Boas hierover wil publiceren, hij dit als privé persoon moet doen, maar niet als hoofd van een Gouvernementspersdienst, en helemaal niet, wanneer die toch al misplaatste opmerkingen midden in een persoverzicht staan.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat in de aanhef van het stuk met nadruk op gewezen is, dat het is „samengesteld door het Hoofd van de Gouvernementspersdienst"; er staat dus niet, „door de Gouvernementspersdienst", of iets van die aard.

De Gebedsdag.

1 Maart:

De Gebedsdag ter intentie van Indië is te Paramaribo op verre van bevredigende wijze, want volstrekt niet algemeen, waargenomen.

Ds. D. A. Hoekstra, predikant bij de Hervormde Lutherse Gemeente, hield vanmorgen voor de Radio een hoogst indrukwekkende preek, welke volkomen aan het gestelde doel beantwoordde.

De Nederlands Hervormde Gemeente had een Doopdienst, en de dienstdoende predikant verklaarde derhalve niet meer te kunnen doen dan in zijn preek op Indië zinspelen. Dit gaf den Gouverneur aanleiding de dienst niet bij te wonen in een Nederlands Hervormde Kerk, doch in een der Evangelische Broedergemeente (Hernhutters) waar, naar Zijne Excellentie mij verzekerde, de Dienst aan de eisen voldeed.

In de Katholieke Cathedraal werd niet voldaan aan de oproep van Koningin en Regering. Hier deed zich het wonderlijke geval voor, dat gedurende de drie Missen bekend gemaakt werd, dat de Koningin verzocht had te bidden voor een „spoedige vrede"; van Indië werd in het geheel niet gerept. In de namiddag was er een „Plechtig Aanbiddingsuur", waarbij de Provicarius een preek hield, welke eveneens ingeleid werd met de onjuiste bewering dat Hare Majesteit verzocht had voor de vrede te bidden, en waarvan, zonder dat Indië ter sprake gebracht werd, de tendenz was, dat deze oorlog het gevolg was van de goddeloosheid der volken en regeringen.

De wijze, waarop de Gebedsdag door een deel der Kerken bijna gesaboteerd is, mag kenmerkend heten voor de in sommige kerkelijke kringen heersende geest.

2 Maart.

Op verzoek van de Gouvernementspersdienst herhaalde Ds. Hoekstra zijn preek van gisteren in een speciale uitzending, geheel aan Indië en de Gebedsactie gewijd. Terwijl de uitzending nog aan de gang was, belde een luisteraar op en deelde mede f 100,— te schenken aan het ambulance voor Indië.

Congres van de Surinaamse Mijnwerkers Unie.

„De West" van 2 Maart bevat de volgende motie, op 1 Maart aangenomen door bovengenoemd congres:

„Mede in beschouwing genomen de gebeurtenissen in de tweede helft van Januari 1942 op de Bauxiet onderneming te Moengo van de N.V. Surinaamse Bauxiet Maatschappij, tengevolge waarvan een aantal werknemers mede ter vergadering aanwezig, sedert verkeren in de staat van werkloosheid. Overwegende dat de hierbedoelde arbeiders reeds ter vergadering van 1 Februari 1942 hun verlangen hebben kenbaar gemaakt de arbeid te hervatten, dat zij volharden in hun bereidwilligheid weder aan het werk te gaan, gehoord de verschillende redevoeringen gehouden op dit Congres-Besluit.

„Aan de N.V. Surinaamse Bauxiet Maatschappij te vragen aan de gevolgen van de conflicten, die te Moengo hebben plaats gehad een einde te willen brengen, door opheffing van de staat van werkloosheid, waarin de daarbij betrokkenen sedert verkeren en hen mitsdien in de gelegenheid te stellen aan hun werk terug te gaan.

„Afschrift hiervan te zenden aan de Directie van de Surinaamse Bauxiet Maatschappij en aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Suriname.

w.g. S. Helstone, F. Pierau, R. Oeft en E. Amstelveen.

Hetzelfde blad bevat een zeer lang „aangeboden" artikel, waarin vastgesteld wordt, dat de „vergadering van de mijnwerkers voor het eerst in ons land dat gezonde heeft getoond, waarnaar wij zolang zonder succes hebben gestreefd."

„Alle sprekers, althans de meeste hunner, vroegen den arbeider zijn plicht te doen en wezen hem erop, dat een hoog loon niet altijd blijvend geluk aanbrengt zonder zelfbeheersing en opvoeding door anderen in verenigingsverband.

Wij hebben alle reden, om de woorden van het Statenlid Lim A Po te onderschrijven en tot de onze te maken, waar hij zei, dat de toekomst van den Surinaamsen arbeider in handen ligt van de intellectuelen, die zich achter deze organisatie scharen.

En zeer terecht. Want de Unie zal zich als tussenpersoon moeten stellen tussen werknemer en werkgever. Daarom zal er van haar een grote opvoedende kracht moeten uitgaan. Laten wij het ronduit zeggen: door gebrek aan opvoeding zijn onze arbeiders niet te vergelijken bij andere, het allerminst bij de Nederlandse. Bij al zijn goede bedoelingen moet men ervoor zorgen hun eisen geleidelijk in te willigen, naarmate zij blijk zullen geven, de opvoedende waarde van nuttige wenken zich eigen te maken. Dan zullen ongezeglijkheid, plichtsverzaking, ongezochte tegenspraak en onverschilligheid plaats maken voor betere hoedanigheden."

Verderop wordt gezegd:

„Mannen, de tijd, waarin wij zorgeloos konden voortleven in Suriname, wetende, dat wij toch niet van honger zouden omkomen, omdat er altijd iemand zal zijn, die ons een stuk brood geeft, behoort tot het verleden. Wij dienen zoveel zelfrespect te hebben, dat wij inzien, dat eerlijk verdiend loon veel meer waard is dan geld in ledigheid verkregen. Wij dienen voorts in te zien, dat het een man onwaardig is, om wanneer dan ook in zijn leven de hand op te houden voor een liefdegave.

Kunt gij die bereiken? Er is een bekend gezegde: De beste bode is de man zelf. Slaat de hand aan de ploeg, bekijkt dit vraagstuk, beziet het van alle kanten, bestudeert het, denkt er over na. Als gij niet verder kunt, dan zullen er altijd mannen zijn, die overtuigd van uw goede wil, u de rechte weg zullen wijzen. Een billijk en rechtvaardig streven heeft altijd de hulp gevonden, die het nodig heeft."

Het nieuwsblad „Suriname" van 2 Maart schrijft:

„Onder de wijdse naam van Arbeiderscongres werd gistermorgen in Luxor een bijeenkomst gehouden, waarbij verschillende sprekers het woord voerden. Een geluid waaraan wij meer dan gewoon zijn. Haast dezelfde gezichten, dezelfde applauzen na elke toespraak. Naast de centrale hebben wij thans een Unie. Het voorlopig Bestuur maakte plaats voor het driemanschap G. Zaal, voorzitter: S. Helstone, Secretaris en Mr. J. C. de Miranda Jr, rechtskundig adviseur, die het dagelijks Bestuur zullen vormen.

Op het eind werd een resolutie voorgelezen en aangenomen. Waar wij het voornemen hebben Donderdag alles onder de loupe te nemen, volstaan wij met deze korte mededeling."

Goudindustrie in het gedrang.

„Het verheugt ons te kunnen mededelen", schrijft „De West" van 2 Maart, „dat de verlaging van de spoorvracht voor goud, het Gouvernement thans besloten heeft een tweede stap te doen in het belang van deze industrie. De retributie op goud, welke verleden jaar was verhoogd tot 10 cent per gram, zal weder worden teruggebracht tot 7 cent per gram.

Wij hopen dat het Gouvernement het hierbij niet zal laten, doch ook steun zal verlenen door het open kappen van tracees, die voor de prospectie naar goud van belang zijn, verder op bepaalde verkeerspunten als Dam en Bergendal kampen zal bouwen voor doortrekkende gouddelvers enz.

Men kan van ons de verzekering aannemen, dat de kleine goudindustrie in een ernstige crisis verkeert."

De houding der kerken.

Kenmerkend voor het geringe vertrouwen, dat men hier in de kerkelijke leiders stellen, kan in verband met het ophouden van het moreel, is dat Ds. Hoekstra, die Zondagmorgen zo opbeurend gesproken had voor de Radio, diezelfde morgen — naar men mij thans mededeelt — in zijn kerk (de Evangelisch-Lutherse) een preek gehouden had, waarin onder andere te berde gebracht werd wat de Nederlanders in Indië alzo misdaan hebben.

De streek van Blora.

De Stadscommissaris van Paramaribo, de Heer A. L. van Assendorp, die in de buurt van Blora tot waar de Japanners na hun landing bij Rembang doorgedrongen waren, en wel in de Goedoes Djarpara heeft gediend, heeft „De Surinamer" (van 3 Maart) een en ander omtrent deze streek verteld:

„De streek van Rembang is een historische streek, waar zich een belangrijk stuk Javaanse geschiedenis heeft afgespeeld. De bevolking zelf leeft er voor een groot deel van de visserij.

Te Blora zijn de resident en de assistent-resident gevestigd, van het gebied van Djarpara-Rembang.

Niet ver van Blora ligt Tjepoeh, een modernere stad, opgebouwd door het olie-bedrijf der Bataafse Petroleum Maatschappij.

Zij is het middelpunt zowel van het oliebedrijf aldaar als van het djatibedrijf. Het Bestuur is er in handen van een inheems bestuursambtenaar. Er is een inspecteur van het Bosbedrijf gevestigd met houtvesters.

Tjepoeh is onder meer ook bekend om een nieuwe industrie, die zich daar de laatste jaren heeft ontwikkeld. Door inlandse kunstenaars worden er nl. antieke oorbellen, soebangs, verwerkt tot moderne sieraden, die grif afzet vonden.

Vijandelijk radio bedrog.

4 Maart.

„De Surinamer" van heden schrijft:

„Gisteravond tussen 21 en 21.30 uur waarschuwde een medewerker ons om de radio aan te zetten op een golf, die dicht bij een der Indische zenders ligt.

Er klonk een mannenstem, van een individu, dat ergens in een geboorteregister op Nederlandse grond moet zijn ingeschreven. Want er klonk luidde ongeveer als volgt:

Regeringsverklaring. Onze troepen zijn met zware verliezen teruggevallen over een afstand van 10 km. Verdere tegenstand is nutteloos. Onze bondgenoten, de Engelsen, Amerikanen en Australiërs hebben ons in de steek gelaten. De Japanners terroriseren de burgerbevolking. Namens den Commandant van zee-, land- en luchtmacht wordt hierbij order gegeven de opgedragen vernielingen te staken tot nader bevel.

Op het eerste gehoor zou men denken, dat hier de aankondiger van het weermachtsnieuws aan het woord was. De stem leek er zelfs bedriegelijk op.

Maar tegelijkertijd waren alle drie Indische zenders in de lucht met muziek! De stem klonk dus niet uit Indië, maar van een vijandelijke zender, die met deze doortrapte vervalsing verwarring poogde te stichten onder de onzen.

Het luisterverbod was dus wel tijdig afgekomen in Indië.

„De muziek, die was afgebroken om dezen ellendeling aan het woord te laten, werd daarna voortgezet, nadat de stem nog had gezegd, dat hij zou terugkomen op een bepaald uur. Even later werd de muziek weer onderbroken en de mededeling herhaald in het Maleis.

Met zulke middelen, evenals de gebruikers en hun werktuig te vuil voor het vuilnisvat werken onze vijanden.

„Satan, de vader der leugen en bedrog kan bij hen in de leer gaan. En met zulk een tuig geven zich nog Nederlanders af.

„Het is om er onpasselijk van te worden. Niet alleen voor ons, ook voor degenen, wien zij hand- en spandiensten verlenen, zonder te bedenken, dat deze verraad kunnen lief hebben zolang zij het nodig hebben, maar nooit den verrader, die het pleegt!"

Verduisteringsproef.

Vanavond hield Paramaribo een verduisteringsproef van zowat anderhalf uur. De „attractie" bestond uit een speciaal opgericht hutje, dat in brand gestoken en daarna geblust zou worden. Toen het in brand gestoken was, werd vergeten de brandweer te waarschuwen, en deze kwam eerst na 25 minuten, toen de hut nagenoeg uitgebrand was. De verduistering der huizen bestaat voornamelijk hierin, dat niemand licht brandt; materiaal om werkelijk te verduisteren, is in Paramaribo nagenoeg niet te krijgen, gelijk trouwens de meeste dingen, die niet tot de dagelijkse levensbehoeften behoren, hier nagenoeg niet te krijgen zijn. Bovendien hebben de meeste mensen geen geld om wel verduisteringsmateriaal te kopen, en zijn er weinigen, die werkelijk veel kostbaar nationaal werk laten varen door een avond in het duister te zitten.

„De Surinamer" schreef vanavond het volgende:

„In verband met de proefverduisteringen...... stelt menigeen de vraag of er wel een goede organisatie is, als er werkelijk iets mocht gebeuren.

De vraag vindt haar oorsprong in het feit, dat men betrekkelijk weinig merkt van een organisatie in deze richting.

Er zijn goede redenen geweest om hetgeen er is voorbereid niet aan de grote klok te hangen. Wij kunnen echter mededelen, dat er een uitgebreide organisatie bestaat, zowel voor maatregelen tijdens „gebeurlijkheden" als daarna, voor hulpverlening aan degenen, die door de „gebeurlijkheden" zodanig zijn getroffen, dat zij enige tijd de gevolgen zullen blijven dragen, b.v. door het verlies van woning en ander bezit.

In biezonderheden treden kunnen wij uiteraard niet, maar hetgeen wij ervan hebben gezien, doet ons met overtuiging de geruststellende verzekering geven, dat er meer is gedaan dan de massa weet of zelfs vermoedt. Zonder buiten de grenzen van het toelaatbare te treden, kunnen wij hieromtrent na de eerste oefeningen meer vertellen, dat een kijk kan openen op het geen er reeds is ter bescherming en ter hulpverlening.

Men make zich derhalve geen overbodige zorgen......"

Welke gewichtige redenen er kunnen zijn om zo geheimzinnig te doen met wat er op het gebied van luchtbescherming werkelijk georganiseerd is, is niet duidelijk. Alleen wanneer er weinig of niets, of wanneer er slecht georganiseerd is, kunnen er redenen tot geheimzinnigheid zijn. Wat luchtbescherming aangaat, is juist de grootst mogelijke openbaarheid nodig.

Toen onlangs door een vergissing een sirene luidde, ontstond er paniek op vele scholen, vaak onder leiding van de onderwijzeressen.

Merkwaardig zijn in bovenstaande „geruststelling" de lange omschrijvingen voor „luchtaanvallen". Het geldt als een deugd de dingen niet bij hun naam te noemen.

De fouten van het verleden.

5 Maart.

In zijn „Overzicht" schrijft het nieuwsblad „Suriname" van 5 Maart:

„Hoe het komt, dat een eiland als Java, maar over een leger van 50.000 man beschikt, is een quaestie, die wij liever onbesproken laten. Het is de verkeerde koloniale politiek, die zich thans wreekt.

Indien dit kleine leger over een behoorlijke luchtmacht d.w.z. behoorlijk in aantal beschikte, zou het niet half zo kwaad wezen......"

De unie van mijnwerkersbonden.

Het Nieuwsblad „Suriname" van 5 Maart komt uit met het aangekondigde, zeer uitvoerige artikel over de Unie van Mijnwerkersbonden. Het blad betwist, dat de Zondag gehouden bijeenkomst (zie boven) een congres was, „want op een congres komen de verschillende stromingen, die in een beweging leven, tot uitdrukking totdat ten slotte de richtlijnen worden gevonden, waarlangs de beweging zich moet ontwikkelen of een bepaalde actie geleid dient te worden, waarin de definitieve oprichting van de Unie werd bekend gemaakt. (Klaarblijkelijk lopen hier twee zinnen in elkaar, en wordt gedoeld op de mededeling betreffende de oprichting van de Unie.)

Hier missen wij dit alles. Wij kregen toespraken te horen in dezelfde geest, ja, haast in dezelfde bewoordingen, waarvan wij reeds tientallen malen hadden genoten.

Ware het niet dat de arbeiders de dupe van deze manoeuvre dreigden te worden, dan zouden wij volharden in onze afwachtende houding, doch nu en meer en meer blijkt, dat de belangen van de arbeiders worden ondergeschikt gemaakt aan persoonlijke eerzucht, achten wij het onze plicht een krachtige waarschuwing hiertegen te doen horen."

Het blad gaat uitvoerig na hoe de arbeidsgeschillen te Moengo en elders door bemiddeling van de hiertoe ingestelde commissie zijn bijgelegd en vervolgt:

„Uit wat de Unie bestaat, weten wij niet, want tenzij wij verkeerd zijn ingelicht zijn de bonden er nog niet. Wel vernemen wij van personen van Paranam, dat men doende is met een bond, iets dat reeds in December van het vorige jaar het geval was, maar de oprichting moet nog geschieden. Van de andere plaatsen zal het wel van hetzelfde laken een pak zijn.

Trouwens de bonden, mochten zij al zijn opgericht, hebben geen rechtspersoonlijkheid; evenmin de Unie.

Daarom verbaasde het ons een resolutie te zien nemen op de vergadering van Zondag jl. voor het merendeel bezocht door niet mijnwerkers, tenzij men ieder mijnwerker noemt.

Wat voor waarde heeft zo'n resolutie? Naar onze mening slechts deze ene om den arbeiders wijs te maken dat indien iets voor hen bereikt is, dit het werk is van de Unie.

Veel zou er nog te schrijven zijn over deze zaak, doch wij laten het hierbij.

De arbeider wordt dupe van dit alles en daarom hebben wij gemeend vrij uitvoerig te moeten zijn.

Uit alles blijkt, dat misplaatste eerzucht slechts de drijfveer van alles is."

„De Kwaker".

Het eerste nummer is uitgekomen van een gestencild maandblad „De kwaker", uitgegeven door leden van het Prinses Irene Detachement. Het beslaat 14 folliobladen, en is geschreven in een goede en beschaafde stijl, welke biezonder aangenaam doet. De inhoud bestaat voor een groot deel uit zeer leesbare artikelen.

Een dier artikelen is getitel: „Een applaus dat verontwaardiging wekte".

Daarin wordt verteld:

„Het gebeurde tijdens de voorstelling van de film „Nighttrain to Munich", welk verhaal speelde in de dagen van Duitse inval in Tsjechoslowakije. De film begon met een tafereel, dat Hitler afbeelde, ijsberend in zijn werkkamer in een van zijn dolle hysterische buien, zijn plannen uitbrallend en met de vuist op stafkaarten hamerend......

Tot onze grote verbazing werd er in de zaal van de voorste rijen geapplaudiseerd! Vanwaar die bijval? Voor wie of wat! Wij waren verbaasd en begrepen het niet, schonken er daarom niet veel aandacht aan. Maar enkele ogenblikken later kregen we enige opnamen te zien van de Duitse intocht.

Wij zagen de grensbomen openen en gemechaniseerde, als wel infanterietroepen het land binnenrukken. Het herinnerde ons pijnlijk aan de tragische Meidagen van 1940......

Juist zo kwamen die schenders van alle humane, morele en wettelijke rechten een jaar later ons land binnen. Diezelfde troepen, die wij nu op de film zagen, waren de directe oorzaak van alle ellende, die nu in Nederland steeds erger de boventoon voert, zij zijn het die al onze rechten hebben beledigd en vertrapt, zij hebben zich tot heersers over al wat ons is, gebombardeerd en zij zijn de wreedste heersers, die de geschiedenis kent. En ziet... als dergelijke gedachten ons door het hoofd gaan, komt van dezelfde rijen weer een applaus, gejuich zelfs! Even later verscheen het portret van Hitler... herniewd gejuich! Slaat er op los, was onze eerste impulsieve gedachte. We bleven zitten. We waren verward. Hoe is dat mogelijk? Is het 's lands gewoonte om te klappen, waar wij fluiten? Wordt de film dusdanig objectief gevolgd als ware het een far-west knokpartij? Wij zochten hulpeloos naar een verklaring en bedwongen moeilijk een begrijpelijke drift. We voelden ons zelfrespect aangerand. Wien of wat gold dat gejuich; die troepen zwijnen, die aartsbeulen, dien barbaar die niets, ook zijn volk niet, ontziet om een sinister ideaal te bereiken? Een gloeiende verontwaardiging beet zich vast, wilde niet wijken voor geopperde verontschuldigingen of veranderstellingen...

Wij zijn in een vreemd land, waarover wij te weinig hebben gehoord, hoewel er eeuwen onze driekleur heeft gewapperd; wij kunnen nu land en volk leren kennen en zouden het graag leren kennen als een eigen land en een loyaal volk."

Het verspreiden van geruchten.

8 Maart.

Radio Paramaribo waarschuwt keer op keer tegen het verspreiden van alarmerende en andere geruchten, dat hier onwaarschijnlijke afmetingen aangenomen heeft. „De Surinamer", het enige blad, dat in de strijd tegen geruchtenverspreiding enige medewerking verleent, schrijft hedenavond:

„Het regent geruchten. Na de verschijning van duikboten in de Caraïbische Zee heetten zowel Aruba als Curaçao enige malen in brand of te zijn afgebrand.

Thans doet dit gerucht de ro... der Hindostanen, die het waa... lijk uit de Hindostaanse ui... van Berlijn hebben.

„En daarnaast gaan er ge... over getorpedeerde bauxietsche... Surinamers, die daarmee zoud... omgekomen — ja, zelfs wordt ... zekerd, dat de betrokken maa... pij reeds enige families heeft ... schuwd (de namen werden ... noemd).

Bij de betrokken maatschapp... de Overheden is er niets van...

Allemaal geruchten, juister ... kletspraatjes!"

In de Statenzitting van gist... zeide het lid W. Kraan (Re... uitgever van „De West") een ... sel te hebben ontvangen van „D... Amigoe di Curaçao", waarin e... ledig overzicht van de tank... die het slachtoffer zijn geworde... de eerste duikbootactie in We... Niet alleen de namen der s... maar ook de namen der slac... worden in dit overzicht volledig ... bliceerd......

Dat de pers op Curaçao in ... legenheid werd gesteld dit alle... bliceren, bewijst dat de Overhe... de plicht erkent om de bevolki... lichten. De spreker hoopt, dat ... Surinaamse Overheid dit ruime ... punt zal innemen, mocht Surina... in dergelijke omstandigheden ko... verkeren. De bevolking in Su... wordt voortdurend opgeschrikt ... geruchten omtrent getorpedeerde ... pen. Daar men niet weet of de ... heid wellicht dingen geheim ... wordt te veel waarde gehecht ... geruchten. De spreker voor zi... erkennen, dat hij tot dusverre ... door de Radio gehoord heeft ... torpedeerde bauxietschepen. M... geruchten zijn zo talrijk en wor... hardnekkig verspreid, dat men ... vraag of er werkelijk niet iets ... is.

Indien het Gouvernement zou ... bekend maken, dat het in dergel... vallen bereid is de bevolking ... lichten, zou dit zeker een gerust... zijn voor velen, die nu in de ... angst verkeren."

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Di. 21 ...

Telegram Afdeling: Hr. Scha... 353, Amalia van Solmslaan 4.

Scheepvaart Afdeling: Hr. L... Willem de Zwijgerlaan 5, tel.

Shipping & Supplies: Hr. P... Hotel kamer 57, tel. 455.

Van de Diadema Argentina S.A. ... Petroleo te Buenos Aires ontvin... heden het droevig bericht va... plotseling overlijden van den he... van der Werf op 18 April jl. ... leeftijd van 38 jaar.

De heer Van der Werf was ... rende de jaren 1926 — 1930 bi... Maatschappij werkzaam, waarna ... naar Argentinië werd overgepla...

Mede namens zijn vrienden te ... çao hebben wij onze hartelijke de... ming betuigd aan de nabestaanden ... den overledene.

Emmastad, 20 April ...

N.V. Curaçaose Petroleum In... Maatschappij.